

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 7. listopadu 2019 **stížnost odsouzeného Petra Š[REDAKOVANÉ], narozeného [REDAKOVANÉ], a stížnost Radomíry N[REDAKOVANÉ] narozené [REDAKOVANÉ]**, proti usnesení Okresního soudu v Kladně číslo jednací 6 PP 125/2019-17 ze dne 20. září 2019 a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Podle § 148 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu se stížnost Radomíry N[REDAKOVANÉ] **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením byla zamítnuta žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozhodnutími uvedenými ve výroku napadeného usnesení, neboť okresní soud dospěl k závěru, že odsouzený nesplnil zákonné podmínky pro podmíněné propuštění vyplývající z ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Dospěl totiž k závěru, že odsouzený sice vykonal potřebnou část uloženého trestu, ale neprokázal dosud polepšení a nelze od něj ani očekávat, že nadále povede řádný život.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený po jeho vyhlášení stížnost, v níž uvádí pouze to, že ve věznici, kde vykonává trest, nemá možnost do konce trestu, který vykonává, dosáhnout zařazení do první skupiny vnitřní diferenciaci. Současné žádá o vyjádření, zda mu bude dána šance na podmíněné propuštění.

Stížnost podala i Radomíra N[REDAKOVANÉ], která v ní uvádí, že nebyla přizvána k rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného ve věznici Vinařice a žádá, aby byla přizvána k odvolacímu řízení.

Krajský soud z podnětu stížnosti odsouzeného přezkoumal napadené usnesení v rozsahu daném ustanovením § 147 odst. 1 tr. řádu, tedy přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, proti kterým mohl stěžovatel podat stížnost, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

Okresní soud pro svoje rozhodnutí opatřil veškeré potřebné podklady a na jejich základě mohl odpovědně posoudit chování odsouzeného ve výkonu trestu a jeho předpoklady vést řádný život na svobodě. V souladu se zákonem poté rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Zcela důvodně hodnotil okresní soud jako splněnou podmínku výkonu stanovené části trestu, k čemuž došlo dne 2.7.2019. Odsouzený je totiž ve výkonu trestu opakovaně, proto bylo nutné, aby vykonal před projednáním žádosti o podmíněné propuštění polovinu uloženého trestu.

Splnění druhé podmínky se opírá o hodnocení odsouzeného. Bylo zjištěno, že odsouzený ve výkonu trestu sice převážně plní své povinnosti, podílí se na výkonu práce pro věznici, zapojil se zájmových a vzdělávacích aktivit, přesto se mu dosud nepodařilo dosáhnout více než dvou pochval v průběhu roku 2019. Své povinnosti ve výkonu trestu porušil v březnu 2019, kdy mu byl zaznamenán negativní poznatek a následně v červenci, kdy mu za přestupek byl uložen kázeňský trest. Dále bylo zjištěno, že odsouzený byl sice ve výkonu trestu pracovníčně zařazen, ale po neplnění norem byl pod necelých svou měsících z pracoviště vyřazen. K tomu, aby bylo u odsouzeného možno konstatovat polepšení, je třeba, aby svým chováním prokázal aktivní snahu po nápravě a změnu postoje k trestné činnosti, což se však dosud nestalo. Je třeba dodat, že odsouzený má vždy šanci na podmíněné propuštění, na kterou se dotazuje, ale je na každém, jak se ve výkonu trestu chová, jak plní své povinnosti a zda je schopen prokázat, že se změnil a chce

žít řádně. Není podmínkou, aby byl odsouzený přerážen do první prostupné slupiny vnitřní diferenciaci, a je pouze na něm, jak svou změnu prokáže.

Ve vztahu k podmínce spočívající v předpokladu dalšího řádného života okresní soud konstatoval, že odsouzený je počtvrté ve výkonu trestu odnětí svobody a že u něj dosud vykonané tresty k nápravě nevedly. Lze jen dodat, že odsouzenému byla opakovaně dána příležitost v podobě trestů, které nebyly spojeny s omezením osobní svobody. Také jeden z trestů, které nyní vykonává, byl původně podmíněně odložen a další byl uložen jako trest peněžitý, ale příslušný soud rozhodl o přeměně. Popsaný postoj odsouzeného o jeho předpokladech pro další řádný život nesvědčí. Odsouzený navíc dosud páchal především přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, resp. trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona. Opakování trestné činnosti stejného charakteru svědčí o neochotě respektovat právní předpisy a podrobit se povinnosti, což závěr o předpokladu odsouzeného k dalšímu řádnému životu nepodporuje. Riziko recidivy u něj zůstává vysoké. Odsouzený zklamal již opakovaně, a proto nelze v této chvíli uvěřit tomu, že by v podmínkách běžného života byl schopen vést řádný život, když se mu to dosud nedařilo.

Odsouzený tedy nesplnil všechny tři podmínky pro podmíněné propuštění, jak jsou upraveny ustanovením § 88 odst. 1 tr. zákoníku, a již nesplnění jedné z nich již brání tomu, aby bylo žádosti vyhověno. Rozhodnutí okresního soudu bylo proto zcela správné.

K okolnostem, které zmiňují ve svých podáních jak odsouzený, tak jeho družka, je třeba vysvětlit, že odsouzený žádost, kterou podal 2.7.2019, k níž přiložil nabídku záruky družky Radomíry N[redacted], vzal zpět při veřejném zasedání dne 20.8.2019. Tím řízení skončilo. Protože zpětvzetí nelze odvolat, ani jinak není možno v takto skončeném řízení pokračovat, bylo jeho podání označené jako žádost o obnovu řízení považováno za nový návrh, který okresní soud projednal a rozhodl o něm.

Družka odsouzeného není osobou, jejíž záruku by v tomto řízení bylo možno přijmout, neboť záruku za dovršení nápravy může podat pouze zájmové sdružení občanů. Nebyl proto ani důvod ji vyrozumívát o konání přechodního veřejného zasedání, ani i ji k němu předvolávat. V tomto řízení družka odsouzeného nemá žádné procesní postavení a podle § 142 odst. 1 tr. ř. není ani osobou, která by měla právo podat stížnost v řízení o podmíněném propuštění odsouzeného. Proto také byla její stížnost posouzena jako stížnost podaná neoprávněnou osobou a byla zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř.

S ohledem na to, že krajský soud neshledal ani žádné vady řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, nezbylo mu nic jiného, než stížnost odsouzeného, jako nedůvodnou zamítnout podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 7. listopadu 2019

Mgr. Josef Gotěk v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková